



## Zadanie 3

Przyporządkuj obrazom ich twórców i tytuły.

Claude Monet

Jacek Malczewski

Teodor Axentowicz

Edvard Munch

*Kołomyjka*

*Impresja, wschód słońca*

*Melancholia*

*Krzyk*



Autor:

Tytuł:



Autor:

Tytuł:



Autor:

Tytuł:

## Zadanie 4

Przyporządkuj wymienionych artystów do nurtów, w których tworzyli.

Charles Baudelaire

Edvard Munch

Gustav Klimt

Auguste Renoir

naturalizm

ekspresjonizm

impresjonizm

symbolizm

secesja

## Zadanie 5

Nazwij style literackie dominujące w zamieszczonych fragmentach utworów.

<p>Oto gwiazdę, co spada, lećmy chwycić w ramiona, lećmy, lećmy ją żegnać, zanim spadnie i skona, puchem mlecza się bawmy i čmy błoną przeźroczą, i sów pierzem puszystym, co w powietrzu krąg toczą</p> <p>Kazimierz Przerwa-Tetmajer <i>Melodia mgieł nocnych</i></p>	<input type="text"/>
<p>O duszo, pełna miłości, a którą nieustannie szarpią niepokoje! Pańskiego gniewu zwałił się już dzień! Trombita Sądu nad tobą rozbrzmiewa piorunną mocą archanielskich tchnień w Pańskiego gniewu nieskorczony dzień...</p> <p>Jan Kasprówicz <i>Dies irae</i></p>	<input type="text"/>
<p>W skrytych załomach, w cichym schronie, Między graniami w słońcu plonie, Zatopion w szum, krzak dzikiej róży...</p> <p>Do ścian się tuli, jakby we śnie, A obok limbę toczą pleśnie, Limbę, zwałoną tchnieniem burzy.</p> <p>Jan Kasprówicz <i>Krzak dzikiej róży w Ciemnych Smreczynach</i></p>	<input type="text"/>
<p>Z wąskiej szyi między Ciepłą i placem wydzielał się fetor jak z cmentarza. Po dawnemu roilo się tam mrowisko żydowskie. Jak dawniej siedziała na trotuarze stara, schorzała Żydówka sprzedająca gotowany bób, fasolę, groch i ziarna dyni. Tu i ówdzie włóczyli się roznosiciele wody sodowej z naczyniami u boku i szklankami w rękach. Sam widok takiej szklanki oblepionej zaschłym syropem, którą brudny nędzarz trzyma w ręce, mógł wywołać torsje.</p> <p>Stefan Żeromski <i>Ludzie bezdomni</i></p>	<input type="text"/>

## Zadanie 6

Przeczytaj zacytowany fragment utworu, a następnie uzupełnij zdania.

*Wzgarda?... Lecz tylko głupiec gardzi tym ciężarem,  
którego wziąć na słabe nie zdola ramiona.  
Rozpacz?... Więc za przykładem trzeba iść skorpiona,  
co się zabija, kiedy otoczą go żarem?*

Zacytowany fragment pochodzi z wiersza zatytułowanego . Autorem utworu jest . Wypowiedź została  
zaadresowana do człowieka, który przyjmuje postawę .

## Zadanie 7

Dopisz osoby dramatu, które ukazują się podanym bohaterom *Wesela*.

Bohater	Osoba dramatu
Isia	<input type="text"/>
Marysia	<input type="text"/>
Dziennikarz	<input type="text"/>
Pan Młody	<input type="text"/>
Poeta	<input type="text"/>
Dziad	<input type="text"/>
Gospodarz	<input type="text"/>

## Zadanie 8

Przyrządź każdemu fragmentowi *Chłopów* występującego w nim narratora (według typologii Kazimierza Wyki) oraz właściwą charakterystykę.

Narrator angażujący się w opisywane wydarzenia. Ma ograniczoną wiedzę na temat rzeczywistości. Posługuje się głównie gwarą.

Narrator opisujący wydarzenia. Zachowuje dystans do świata przedstawionego. Posługuje się z reguły językiem literackim, choć zdarza mu się wtrącić wyrażenia gwarowe.

Narrator wrażliwy na urodę świata. Jego wypowiedzi są wyrafinowane, przypominają lirykę ze względu na użycie środków poetyckich. Opisy przyrody zawierają elementy charakterystyczne dla epoki, np. obrazowanie impresjonistyczne.

„realistyczny obserwator”

„młodopolski stylizator”

„wsiowy gaduła”

Cytat	Narrator	Charakterystyka narratora
<p>...Rzędy kobiet czerwienily się na kopaniskach... rozlegał się gruchot zsypywanych do wozów kartofli... miejscami orano jeszcze pod siew... stada krów strokatej pasły się na ugorach... długie, popielate zagony rdzawiły się młodą szczotką zbóż wschodzących... to gęsi niby płaty śniegów bielily się na wytartych, zrudziałych łąkach... krowa gdzieś zaryczała... ogniska się paliły i długie, niebieskie warkocze dymów ciągnęły się nad zagonami...</p>		
<p>A stara, że to już jego nie stało, wsiadła na Jagnę i hajże jazgotać, a wypominać wszystko, co miała na wątpliach... Jaguś siedziała cicho, aż zmartwiła ze strachu, ale kiedy słowa matki dojeły ją do żywego... przecknęła, schowała głowę w pierzynę i buchnęła płaczem i wyrzekaniami... rozżalona była srodze... bo przecież nic temu niewinna... nie zwolęwała go do chałupy... sam przyszedł... a na zwiesnę, co matka wypominają... to... spotkał ją przy przelazie... mogła się to wyrwać takiemu smokowi?...</p>		
<p>Zebrała drżącymi rękami torby i kijaszek z jeżem na końcu, przeżegnała się i poszła szeroką, wyboistą drogą ku lasom; raz w raz tylko odwracała się ku wsi, ku polom, na których kopano kartofle; i na te dymy pastusich ognisk, co się snuły nisko nad ścierniskami – poglądała żałośnie, aż i zniknęła za przydrożnymi krzami. A ksiądz usiadł z powrotem na kółkach od pluga, zażył tabaki i rozłożył brewiarz, ale oczy ześlizgiwały mu się z czerwonych liter i leciały po ogromnych, w jesiennej zadumie pogrążonych ziemiach, to po bladym niebie błędziły lub zatrzymywały się na parobku, pochylonym nad plugiem.</p>		

## Zadanie 9

Ludzie bezdomni Stefana Żeromskiego to typowa powieść młodopolska, ponieważ

- ukazuje kompromitację pozytywistycznej wiary w nieustanny, napawający optymizmem rozwój społeczeństw.
- występuje w niej bohater buntujący się przeciwko całemu światu.
- współlistnieją w niej główne prądy epoki: realizm, symbolizm, impresjonizm, ekspresjonizm i naturalizm.
- zawiera panoramę ówczesnego społeczeństwa.

## Zadanie 10

Oznacz, które zdania są prawdziwe, a które – fałszywe.

	PRAWDA	FALSZ
<i>W Jądrze ciemności</i> czas narracji jest tożsamy z czasem akcji.	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
<i>Jądro ciemności</i> Josepha Conrada demaskuje prawdziwe oblicze „misji cywilizacyjnej” Europejczyków na terenie Afryki.	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Podróż, którą odbywa kapitan Marlow, może być interpretowana jako wędrówka w głąb siebie.	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Kurtz, poszukiwany przez Marlowa, jest oszalałym plantatorem, który stał się tyranem dla rdzennych mieszkańców Czarnego Łądu.	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Ostatnie słowa Kurtza brzmiały: „Wytępić te bestie”.	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>